

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121351683
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121351683.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5
14Csp/29/2021

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom T.G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČO 04 355 211, právne zastúpená Mgr. Zuzana Bírová, so sídlom Americká 2, Bratislava, IČO 30 849 837, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, E., o zaplatenie 444,45 eur s prísl., takto

rozhodol:

5
14Csp/29/2021

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 444,45 Eur, úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 450,00 Eur od 22.6.2018 do 30.8.2018, úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 444,45 Eur od 31.8.2018 do zaplatenia, zaplatiť náklady spojené s uplatnením pohľadávky 12,00 Eur, všetko v splátkach vo výške 111,10 eur splatných do 20-teho dňa v mesiaci po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

5
14Csp/29/2021

Žalobca sa žalobou v rozkaze konaní domáhal zaplatenia 444,45 eur, úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 450,00 eur od 22.6.2018 do 30.8.2018, úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 444,45 eur od 31.8.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 12,00 eur. Nakoľko platobný rozkaz sa súdu nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovaného, súd platobný rozkaz zrušil a vec postúpil na základe návrhu žalobcu tunajšiemu súdu na prejednanie.

Žalobca zdôraznil, že žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky F. registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 450,00 eur. Pri registrácii uviedol svoje osobné údaje a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o úveru, ako aj všeobecnými podmínkami poskytnutí úveru (ďalej len "VPPÚ") a zároveň potvrdil, že údaje ktoré žalobcovi ako

veriteľovi poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úvere č. 525417 zo dňa 12.4.2018 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 450,00 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 128,00 EUR a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o úvere č. 525417 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 128,00 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 14.6.2018. V zmysle bodu IV. Smlouvy a čl.19. VVPÚ je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3 EUR za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných 18.6.2018, 19.6.2018, 16.4.2021, 20.4.2021 žalovanému e-mailom v súlade so Smlouvou o úvere ako VPPÚ. Upomienky zaslané e-mailom boli zaslané v súlade s ustanovením čl. 4 zmluvy o úvere v zmysle ktorého „Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas k tomu, aby mu Veriteľ zasielal upomienky formou SMS alebo emailovej správy na mobilné telefóny alebo e-mailové adresy. Na upomienky nereagoval, telefonicky sa nám s ním nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPPÚ a tým pádom vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 12,00 EUR za zaslané upomienky. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania. Žalobca je zapísaný do obchodného registra Českej republiky a má registrované sídlo v Českej republike. Žalobca je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvere nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli. Zdôraznil, že aplikácia českého právneho poriadku v danom prípade nie je a ani nemôže byť pre žalovaného ako spotrebiteľa menej výhodná. Ide totiž o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES (ďalej len "Smernica"). Podľa recitálu č. 9 Smernice úplná harmonizácia je potrebná na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Spoločenstve zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice. To teda znamená, že Smernica predstavuje koncept úplného zakomponovania do národných poriadkov členských štátov, a nie akýsi minimálny štandard ochrany. V tomto zmysle teda právna ochrana v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere musí byť v každom členskom štáte EÚ rovnaká. Dotýka sa to teda celého rozsahu žalovaného nároku, a to vrátane jeho príslušenstva, pretože v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. d), f) a l) špecifikácia istiny, úroku a ďalších poplatkov a aj úrokov z omeškania sú povinnou obsahovou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe uvedeného je teda súd povinný aplikovať vo veci české právo v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho posúdiť žalovaný nárok.

Žalovaná k žalobe vo vyjadrení uviedla, že nie je schopná splatiť nárok v celej sume naraz a žiadala o povolenie splatiť dlh v splátkach na 4 mesiace a zaslanie platobných informácií, kde má dlh zasiať. V tejto súvislosti súd vyzval žalobcu na súčinnosť, najmä schválenie súdneho zmiernu. Žalobca ostal na výzvu súdu nečinný.

Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade predmetom posúdenia bola iba otázka jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur, súd nenariadoval pojednávanie.

Podľa ust. § 1746 ods. 2 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. strany mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště jako typ smlouvy upravena.

Podľa § 2395 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 2399 ods. 1 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. úvěrovaný vrátí úvěrujícímu poskytnuté peněžní prostředky v dohodnuté době, jinak do měsíce ode dne, kdy byl o vrácení požádán.

Podľa § 2399 ods. 2 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. úvěrovaný může vrátit úvěrujícímu peněžní prostředky před smlouvenou dobou. Úroky zaplatí jen za dobu od poskytnutí do vrácení peněžních prostředků.

Podľa § 1812 ods. 1 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. lze-li obsah smlouvy vyložit různým způsobem, použije se výklad pro spotřebitele nejvýhodnější.

Podľa § 1812 ods. 2 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. k ujednáním odchylným se od ustanovení zákona stanovených k ochraně spotřebitele se nepřihlíží. To platí i v případě, že se spotřebitel vzdá zvláštního práva, které mu zákon poskytuje.

Podľa § 1813 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. má se za to, že zakázaná jsou ujednání, která zakládají v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv nebo povinností stran v neprospěch spotřebitele. To neplatí pro ujednání o předmětu plnění nebo ceně, pokud jsou spotřebiteli poskytnuty jasným a srozumitelným způsobem.

Podľa § 1815 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. k nepřiměřenému ujednání se nepřihlíží, ledaže se jej spotřebitel dovolá.

Podľa § 1841 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. smlouvou o finanční službě se pro účely úpravy spotřebitelských smluv v tomto zákoně rozumí každá spotřebitelská smlouva týkající se bankovní, úvěrové, platební nebo pojistné služby, smlouva týkající se penzijního připojištění, směny měn, vydávání elektronických peněz a smlouva týkající se poskytování investiční služby nebo obchodu na trhu s investičními nástroji.

Podľa § 1861 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. spotřebitel může od smlouvy odstoupit v písemné formě ve lhůtě čtrnácti dnů od uzavření smlouvy.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 145/2010 Z.z. věřitel před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, či změnou takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru, je povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací získaných i od spotřebitele, a je-li to nezbytné, nahlédnutím do databází umožňujících posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet, jinak je smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, neplatná.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 145/2010 Z.z. spotřebitel může od smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, odstoupit bez uvedení důvodů ve lhůtě 14 dnů ode dne uzavření této smlouvy. V případě, že tato

smlouva neobsahuje informace stanovené v § 6 odst. 1, lhůta pro odstoupení neskončí dříve, než 14 dnů poté, kdy věřitel spotřebiteli chybějící informace poskytne v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat.

Podľa § 1977 Obč. zákonníka č. 89/2012 Sb. poruší-li strana prodlením svou smluvní povinnost podstatným způsobem, může druhá strana od smlouvy odstoupit, pokud to prodlévajícím oznámí bez zbytečného odkladu poté, co se o prodlení dozvěděla.

Podľa článku 6 ods. 1 a 2 nariadenia Rím I ods. 2 bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie viesť k tomu, že spotrebiteľ bude zbavený ochrany vyplývajúcej z ustanovení, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

Právomoc súdu Slovenskej republiky je daná ust. § 37a písm. c zák. č. 97/1993 Zb., nakoľko vo právomoc súdov Slovenskej republiky je daná aj vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, ak je žalobcom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so záväzkovou zmluvou označenou ako Smlouva o úvěru č. 525417 zo dňa 12.4.2018, ktorú uzavreli podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru. Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 450 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 128 eur ako dohodnutým poplatkom za poskytnutie úveru a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o úvěre č. 525417 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 128 eur, úver bol splatný 10.5.2018 a RPSN bola vo výške 2513,26%.

Súd zistil, že zmluva bola uzavretá na diaľku prostredníctvom elektronických prostriedkov.

Strany si zvolili pre úpravu právo platné v Českej republike, ktoré je v rámci spotrebiteľských vzťahoch harmonizované pre územie EÚ v podobe smernice 2008/48/ES.

Žalovaná poskytnutie pôžičky neučinila sporným, rovnako ako dohodu o voľbe práva.

Súd preto považoval nárok na vrátenie poskytnutých prostriedkov, dohodnutých poplatkov za poskytnutie úveru a zaslanie upomienok za dôvodný.

Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou peňažného záväzku súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 1970 NOZ a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., t.j. zvýšené o 8% bodov nad REPO sadzbu ČNB ku dňu omeškania.

Nakoľko žalobca nevyjadril výhrady k požiadavke žalovaného na plnenie v splátkach, súd povolil žalovanému plniť v splátkach vo výške 111,10 eur až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie s úhradou čo i len jednej splátky, spôsobuje splatnosť celého dlhu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Nakoľko úspech žalobcu bol úplný, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

2

14Csp/29/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).